

knogleskørhed, som har været udsat for det her, som har lidt af de smerter, og som har været igennem både operationer, genoptræning og måske endda ikke er i stand til at klare sig selv, men er nødt til at bo på plejehjem. De mennesker skulle man prøve at spørge og så lade være med at stå her og sige, at det er latterligt at gå med hoftebeskyttere. Det er det ikke for dem, der gør det, og det er det ikke for dem, som har haft gavn af at gøre det.

Fru Grete Schødt siger: O.k., herregud, til at en pensionist skal betale små 1.300 kr. om året til hoftebeskyttere. Det er også en slags penge, og specielt når vi taler om vores pensionister er 1.300 kr. om året ganske mange penge. Det her er et forebyggende hjælpemiddel, som har vist sig at have sin gavnlige effekt, og det er muligt, at man i Danmark ikke har forsøg, der kan dokumentere det, men så kan vi under udvalgsbehandlingen få rekvireret rapporten fra forsøget i Norge, som klart og tydeligt underbygger forslagsstillernes påstande om, at det her er noget, der kan betale sig.

14.000 tilfælde om året er 38 om dagen; det er 38 patienter, der både skal have smerterne, operationer, genoptræning, og derudover er der ingen tvivl om, at forslaget her vil have en økonomisk besparelse i sig. Der er ingen tvivl om, at der i antallet af uheld, sammenholdt med hvor mange gange man kunne undgå at få et hoftebrud, også ligger en ganske stor økonomisk besparelse i det her.

Men hele formålet med forslaget er jo sådan set at få taget hul på hele den diskussion, der hedder: Det er bedre at forebygge end at helbrede. Ikke mindst med hensyn til den menneskelige side af sagen, er det jo langt bedre at forebygge end at helbrede. Jeg synes, vi skylder de 14.000 personer om året, at Folketinget gør noget for, at kommunerne her gør noget for, at de kan undgå de skader.

Så er der også hele den økonomiske side af sagen. Der er ingen tvivl om, at forslaget her vil have nogle ganske store offentlige besparelser til følge. Ingen tvivl om det overhovedet. Og hvis man er i tvivl, så lad os se på det store forsøg, man har lavet i Norge.

Hr. Anders Samuelsen tillader sig jo også som ordfører for Det Radikale Venstre at sige, at vi ikke skal ødsle med de offentlige midler. Vi skal ikke ødsle med de offentlige midler. Det var det, som hr. Anders Samuelsen sagde. Her taler vi om nogle personer, der kan blive hjulpet, som kan undgå at få hoftebrud, og oven i

købet ligger der en økonomisk gevinst i at gøre det.

Hr. Anders Samuelsen står her og påstår, at man vil ødsle med de offentlige midler. Tværtimod vil der være en økonomisk gevinst i at gøre det her. Den økonomiske gevinst ønsker hr. Anders Samuelsen ikke. Hr. Anders Samuelsen ønsker ikke at skåne disse patienter for at få de her store smerter som følge af hoftebrud. Det er det, Det Radikale Venstre står for. Det er utroligt at skulle høre på.

Vi ved jo allerede fra det lille forsøg, man køber i Københavns Kommune, at det har ganske store økonomiske gevinster til følge, ingen tvivl om det. I Norge har man så lavet et større forsøg, der viser, at det endda i endnu højere grad, hvis man udbreder forsøget, kan give endnu større besparelser.

Så er der ordførere, der har sagt, at det her er en kommunal opgave, og det må kommunerne selv tage sig af. Men det, der jo gør sig gældende, når vi lige præcis taler om at give tilskud, hvad enten det nu skal være 50 pct., som vi sammen med CD har foreslået, eller det skal være 100 pct., som Enhedslisten vil stille ændringsforslag om, så er sagen jo, at lovhjemmen i dag er noget uklar, hvis den overhovedet er til stede. Jo, man kan godt gå ind og give tilskud til enkeltudgifter til pensionister, der har ondt i økonomen, men hvad med den brede tildeling af hoftebeskyttere med tilskud? Den vil ikke kunne lade sig gøre. Jo, hvis man laver det som forsøg, men en generel ordning, der dækker alle kommuner, vil formentlig ikke kunne lade sig gøre efter gældende dansk lovgivning.

Det er derfor, loven skal ændres. Og det er ikke sådan, at vi kun ønsker at ændre loven i retning af det, som Dansk Folkeparti foreslår i deres forslag, at kommunerne kan give tilskud. Det mener Fremskridtspartiet, og det mener CD som forslagsstillere på lovforslaget ikke er nok. Kommunerne skal ikke bare have en mulighed for at give de her tilskud, det skal være sådan, at kommunerne skal give de her tilskud, og det skal være sådan, at tilskuddet skal gives årligt, og det skal være sådan, at tilskuddet skal gives til 3 par hoftebeskyttere om året.

Og hvorfor nu 3 par?

Fordi undersøgelser viser, at det er det antal, der skal til om året, for at man både har mulighed for at vaske dem med mellemrum, og også at man har det antal, der skal til på årsbasis. Så derfor går lovforslaget fra CD og Fremskridts-